

STUDENTEN WEEKBLAD

IIe Jaargang.

No. 29.

HOOFDREDACTEUR: G. P. NIJHOFF.

REDACTEUREN: J. E. A. DE VOGEL, H. G. NOLEN, H. TH. BAART
DE LA FAILLE, C. A. PIEK, W. M. ROESSINGH VAN ITERSOM.

VAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: D. V. AMEIJDEN V. DUIJM.

Woensdag

19 Mei '09.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is /3,50, bij vooruitbetaling /3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vòor Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: Noordeinde 17.

Eerstvolgende REDACTIEVERGADERING op het Bureau van de Redactie, Vlamingstraat 34, Dinsdag 23 Mei, des middags om 4 uur.

Inhoud.

De Centrale Commissie en de noodzakelijke Openbaarheid. Aphorismen, door J.
Het wezen en bedrijf der Levensverzekering, III. Onderlinge Lawn-Tennis-wedstrijden. Oranjefeest te Rotterdam, door Bb.
Ik zie, ik zie, wat jij niet ziet! door T.
Technische Hoogeschool.
Berichten en mededeelingen.
Agenda.

De Centrale Commissie en de noodzakelijke Openbaarheid.

„Laat nu een ieder die belangstelling toonen, laat men niet denken, de boel is mooi geregeld, nu marcheert het wel; neen bij die regeling is ieder betrokken, dus een ieder moet marcheeren”.

Hangt de Centrale Commissie in de lucht? door Suyver S. W. n°. 25.

De Redactie van dit blad heeft altijd hare kolommen ter beschikking gesteld van de Studiebelenen en juist om zooveel en zoo nauwkeurig mogelijk in het belang daarvan te kunnen werken indertijd een vast medewerker in zake Studiebelenen aangesteld. Het is de meening der Redactie, dat men niet genoeg over dit onderwerp kan openbaar maken op doeltreffende wijze. Daarom spijt het ons, dat de Centrale Commissie op dit punt met ons van inzicht schijnt te verschillen.

De C. C. behandelt de Redactie op eigenaardige wijze. Zij geeft terloops kennis wanneer een ander optreedt als vast medewerker ja vergeet dat soms heelemaal. Moest laatst de Redactie de aandacht van dien medewerker op een belangrijk bericht in de dagbladen vestigen en kreeg toen ten antwoord dat een ander zijn baantje had gekregen!

Wij willen niet den indruk vestigen dat wij Redactie, ons deze bejegening persoonlijk aantrekken, maar wij komen namens het S. W. op tegen deze behandeling van het blad, dat zoo'n krachtig wapen kan en moet zijn in de handen der C. C. Wanneer wij, Redactie, ons gegriefd voelden door de C. C., dan zouden wij deze kwestie tusschen ons beiden uitmaken, maar het geldt hier een hooger belang, en deze feiten zijn dan ook alleen gegeven om de verhouding der beide lichamen te teekenen.

De woorden, boven dit artikel zijn aangehaald uit een artikel in ons blad, waarin Suyver aantoonde of trachtte aan te toonen, dat de C. C. niet in de lucht hangt. We zullen dit schrijven als officieus beschouwen, maar kunnen toch aannemen, dat uit de meening van den voorzitter, wel die van de geheele C. C. spreekt. Dus is de C. C. van oordeel, dat zij niet in de lucht hangt. Immers, zij steunt op de Vakverenigingen en op de Handleidingen-Vereeniging, dus op alle ingeschrevenen aan de T. H. De organisatie

is in orde, want de Besturen der Vakverenigingen behartigen de belangen hunner faculteit, en deze worden weder in de C. C. voorgedragen door de afgevaardigden der Besturen. Dus is de organisatie in orde!

Neen, want de groote massa staat er volstrekt buiten! Van wat er in die zaal der Indische Instelling behandeld wordt, merkt men niets, als zoo nu en dan een twee-regelig mededeelinkje in het S.-W. Onze Redactie weet, dat veel wat daar besproken wordt op beleid, behendigheid en onderhandelen aankomt en dus ongeschikt is voor openbaarmaking. Dat is veel, maar niet alles.

Ziet, de tijden van de Delftsche omwenteling zijn voorbij. Dat ligt eenige jaren achter ons. Toen maakte men zich warm en liep te hoop en vergaderde met honderden in den Doelen. Men stichtte de Organisatie der Studiebelenen, de C. C., en deze, met de macht der volksmenigte achter zich, wist te zegepralen. Die tijden zijn voorbij. Nog bestaat de C. C., achter haar staat nog het geheele volk der ingeschrevenen. Maar dit volk is tevreden. Het is niet meer door onrust geprikkeld, het gloeit niet meer van opwinding, het denkt niet aan de noodzakelijkheid van gezamenlijk optrekken en gezamenlijk eischen stellen.

De C. C. is ontstaan als uitvoerend bewind van een menigte, bedreigd in haar studiebelenen en daarom te hoop geloopt. Nu is ze de vertegenwoordiging van een even groot aantal rustige, tevreden ingeschrevenen aan de T. H., die niet aan hun C. C. denken.

Dat is het verschil van toen en nú.

Al heeft iedere faculteit zijn afgevaardigde in de C. C. beteekent dit nog niet, dat elk lid van die afdeeling, belang stelt in het werk der C. C., daar iets voor voelt. Ja we kunnen hier wel kort en bondig verklaren, dat het werk der C. C. het meerendeel der ingeschrevenen op het oogenblik koud laat. Dat zag de Heer S. zelf in, toen hij de woorden schreef, die boven dit artikel staan. Maar het is juist het kleine, sprekend uit die woorden, dat wij wenschen te brandmerken. Eenzelfde opwekking komt iedere week voor in ons blad, dan voor schieten, dan voor roeien, dan vòor een optocht, dan er tegèn. Als de C. C. denkt daardoor belangstelling te krijgen bij de menigte, dan benijden wij haar het kinderlijk geloof!

Wij vergeleken daar net de C. C. met een volksvertegenwoordiging. Dit is ze. Maar een parlement zonder openbaarheid is geen volksvertegenwoordiging. De handelingen bereiken de menigte niet. Volk en vertegenwoordiging zijn twee. Pas door regelmatige verslagen van zijn arbeid in de bladen trekt een parlement de aandacht die het moet hebben. Zoo ook moet het werk der C. C. voortdurend in verslagen onder de oogen der ingeschrevenen gebracht worden, willen deze het nut en belang van hun vertegenwoordigers inzien.

Dit verkrijgt men niet door zoo nu en dan eens een korte mededeeling in het S. W. te zetten en om de twee jaar een rapport uit te geven dat zeer degelijk is en door slechts weinigen gelezen wordt.

Omdat de C. C. weinig openbaar maakte en daarbij de medewerking van ons blad niet op prijs scheen te stellen, besloot de Redactie door dit artikel de aandacht van hare lezers op deze belangrijke zaak te vestigen. De openbare meening is nu ingelicht. Het middel is Amerikaansch, maar in dit geval moest ingegrepen worden.

Aphorismen.

1. Elke gedachte ontwikkelt zich aan het bijzondere, maar heeft slechts waarde als algemeene geldigheid.

Het algemeen geldige is, als het ware van en aan alles, overal en nergens.

2. Elke zin heeft zijn zin of beteekenis, er is 'eigenlijk gezegd' geen onzin, dan de onzin zelve.

3. Men beoordeelt den man naar zijn daden. Beoordeelt men de vrouw uit ditzelfde gezichtspunt, dan zal men haar licht minachten, want op elk gebied moet zij het voor den man afleggen.

4. Het argument, dat de vrouw door haar eeuwenlang thuisblijven zich als geheel niet heeft kunnen ontwikkelen, is een gedachte die vooronderstelt dat man en vrouw in de werkelijkheid gescheiden zijn, terwijl toch elke vrouw een vader heeft.

5. Wie de vrouw naar haar daden beoordeelt doet haar onrecht, want zij is te eeren niet om wat zij 'kan' of doet, maar om wat zij 'is', in rustige lijdelijkheid.

6. Beleefd is men tegenover mannen als men hen de eer bewijst die hen toekomt.

Galant en ridderlijk is men tegenover vrouwen als men haar als vrouw hoog houdt, ook zonder dat zij dit door haar 'kunnen' verdient. *)

7. Verliefdheid is niet als een vloeistof die ons over het lijf wordt gegoten zonder dat wij er ons tegen kunnen verzetten, maar zij is 'om te beginnen' een natuurlijke drang van de vereindigde menselijkheid zich in het andere van zichzelf 'op' te heffen. De geest heeft als het bovennatuurlijke zich vrij boven dezen drang te verheffen om hem te leiden en te beheerschen.

8. Niets veredelt den jongen mensch meer dan verliefdheid, omdat deze zijn gevoel boven eigen individualiteit uitdrijft.

9. Liefde tot de vrouw is de eeuwige drijfveer voor de daden van den man.

10. Het ruimere en hogere aan iets is niet het tegen-gestelde andere, maar de eenheid van en aan iets en het andere. Zoo is het hogere aan het „fuiftype” niet hij die niet van fuiven houdt, want deze is 'verkeerd', maar hij die heeft meegedaan, desnoods nog meedoen kan, maar die uit belangelooze belangstelling voor het hogere zich van het 'gewone' natuurlijke fuiven heeft teruggetrokken.

11. Een jongere jaars student zal door te fuiven vrijer en redelijker van opvatting worden; een oudere jaars zal er licht door 'verloopen'

12. In de studentenwereld is de 'vredelievend strijd-lustige' geest bij uitstek redelijk.

13. Reinheid van levenswandel is nog niet reinheid van geest. Het eerste heeft onder omstandigheden voor het laatste te wijken.

14. Een dubbelzijdige moraal te verkondigen is niet een verouderde bekrompenheid, maar een noodzakelijkheid en redelijkheid.

15. Redelijk is echter ook de opheffing van de eenzijdige tegenstelling in de verhouding tusschen den man en de vrouw.

16. Mannen onthouden zich in den regel grootendeels uit begrijpelijke angst voor 'ziekten'. Vrouwen hebben in den regel geen natuurlijke afkeer van mannen die 'geleefd' hebben.

17. Wie een vrouw aanrandt is een schurk, want ze is de zwakkere en moet dus beschermd worden. Dit kan niet alleen met het verstand, maar ook met het gevoel worden beseft.

*) Men vergelijk hierbij „Het boek der spreuken” van prof. Bolland, spreuk 486. e. a. Een ieder kan ik dit werkje ter lezing en herlezing ten sterkste aanbevelen.

18. Niet sterkte, ja zelfs niet fijnheid van gevoel, maakt de ware menselijkheid uit, maar zelfbeheersching.

Zelfbeheersching is ondenkbaar zonder iets dat beheerscht moet worden.

19. Zich zelve beheerschen is niet 'zich inhouden', maar zich in zijn 'uiting' beheerschen.

20. De vergeestelijkte mensch of de „wedergeborene” beheerscht zich van zelve, want hij kent en begrijpt zich zelve; zijn hartstocht is niet onderdrukt, maar veredeld tot een belangelooze belangstelling voor het hogere, zoodat hij deze hartstocht vrij kan uiten.

21. Vergeestelijkt is hij, die als Balder uit Gorter's „Mei”, in zich zelve het ware beleeft. Balder is dan ook vrij tegenover de liefelijke Mei, een verpersoonlijking van de rijpe natuurlijkheid, die hartstochtelijk er naar streeft zich tot den geest op te heffen. Mei is de schoone ziel der natuur, die eeuwig vergankelijk is.

22. Wij allen zijn slechts spiegels waarin zich de tijd-geest weerspiegelt.

Als wij strijden tegen een ander, bestrijden wij dikwijls niet de kern der gedachte, want die weerspiegelt zich ook in ons, maar de wijze waarop deze kern wordt weerspiegeld.

23. Wie nu tot zelfstandig begrip van onzen tijd wenschte te komen, loope de colleges van den grooten Bolland.

24. Bolland is schatrijk van geest en leeft er voor die rijkdommen aan velen te schenken, toch zijn er weinige die iets van hem aan willen nemen.

25. In een groot man moet men niet de 'persoon' maar de 'persoonlijkheid' eeren.

26. Alles is betrekkelijk, ook de redelijkheid van liberale veelzijdigheid. Ware of vrijzinnige veelzijdigheid bepaalt zich bij gelegenheid tot fanatieke eenzijdigheid.

27. Hoe de tijdgeest ook moge zijn, dit is zeker, dat er voor een afzonderlijkheid in hem op den duur geen plaats meer is. Het is een algemeene waarheid dat alle bijzondere waarheid betrekkelijk is.

28. In het Studenten Weekblad wordt aldoor tot belangstelling in allerlei opgewekt, ook ik doe met deze aphorismen daaraan mee. Ik weet echter dat men slechts voor weinig een echte belangstelling kan hebben.

29. In het hoogste stellen slechts weinige belang.

30. Wie iets vermag schaamt zich niet er voor uit te komen, dat hij veel niet vermag.

31. Men kan zich ideëel opheffen tot hetgeen men reëel niet kan bereiken, doch niet door erop af te geven, maar door er de waarde van in te zien en zijn onmacht te erkennen voor zich zelf en desnoods voor anderen.

32. Verwaand is hij, die denkt zich het waardevolle zonder veel moeite te kunnen bemachtigen. Maar: „Nothing worth having is to be had without labour”. Als hij dit ervaart zal hij licht ontmoedigd worden en dan wellicht voorbij worden gestreefd door iemand, die, misschien met minder begaafdheid, zich aandachtig luisterend moeite geeft de gedachten van anderen in zich op te nemen.

33. Hij die in de afgelopen dagen, ondanks al het andere, niet het schoone heeft gevoeld van het zich één voelen van alle Nederlanders in hun warme belangstelling voor Haar, die de eenheid der Nederlandsche staat verpersoonlijkt, doet beter dat gemis te verbergen.

34. Men geeft zich gevangen aan datgene waarmee men het eens is, wat men echter begrijpt neemt men in zich gevangen, om er zelf vrij boven te staan.

Daarom, mijne lezers, vraag ik u niet: zijt gij het met mij eens, maar: „begrijpt gij mij”.

35. Het is vaak dwaas wijs te willen zijn, daarom is het dikwijls wijs dwaas te doen.

Het wezen en bedrijf der Levensverzekering.

III

In het vorige Hoofdstuk is een fout ingeslopen, die wij vóór alles hebben te herstellen. De passage, waarin ze voorkomt, handelt over de samenstelling der Sl_x kolom en is te vinden op blz. 201, regel 50 van boven. Wij geven de verbeterde zin: „Dus achter den leeftijd 21 staat een getal, dat de som is van alle getallen, die in de l_x kolom staan achter de leeftijden 21, 22, 23, 24 . . . tot den hoogsten toe; achter den leeftijd 20 de som van alle getallen uit de l_x kolom staande achter de leeftijden 20, 21, 22, 23, 24 enz.; achter de 19 de som van de getallen uit de l_x kolom te beginnen met 19, 20 enz. Den opmerkzamen lezer zal trouwens de tegenstrijdigheid tusschen dezen zin onverbeterd, en de in ons tweede Hoofdstuk daarboven staande, wel zijn opgevallen. Andere rectificaties kunnen wij voegzaam aan belangstellenden ter aanbrenging, overlaten.

* * *

Wij eindigden Hoofdstuk II met te wijzen op den coöperatieve grondslag van het bedrijf en vestigden de aandacht op de afhankelijkheid der netto-premie van den rentevoet naast die van de sterftetafel.

Uit de berekende voorbeelden blijkt direct dat de uitgaven aan uitkeeringen worden gedekt door de premie-inkomsten van een geheele groep; terwijl dit voor een enkele verzekering geenszins het geval behoeft te zijn. Immers de mogelijkheid bestaat, dat iemand, die een verzekering bij overlijden heeft aangegaan, spoedig na betaling der eerste of tweede premie komt te sterven. Dan zal het betaalde bedrag slechts een zeer kleine inkomst uitmaken tegenover de uitgave der uitkeering. Doch omgekeerd zal, zoo voor een dergelijk verzekerde een bijzonder lang leven is weggelegd, het totaal der betaalde premien — op rente uitgezet gedacht — wellicht het verzekerd bedrag overtreffen. Wat dus in het eene geval te weinig wordt ontvangen, wordt weder vergoed door het surplus in het ander geval. Bij lijfrenten betalen, omgekeerd, de vroegstervenden voor de langlevenden. Deze onderlinge samenwerking, waarbij velen gezamenlijk het risico dragen, waarbij geen weet of ooit weten kan, tot welk van de twee groepen der langlevenden en der vroegstervenden hij zal behooren, maakt het mogelijk den zorg voor de nabestaanden geheel of gedeeltelijk op te heffen.

De groepsgewijze berekening der premie brengt ook mede, dat bij een tusschentijdsche beëindiging eener verzekering, geen restitutie van al de premie's kan worden toegestaan. Want een plotselinge verbreking van een contract kan uiterst onvoordeelig voor de maatschappij zijn; bijvoorbeeld, wanneer de persoon nog langen tijd na de daad der verbreking leeft of zich weder bij een concurrerende maatschappij verzekert. Een feitelijk recht op teruggave van eenig geld kan o. i. een contractant, die zijn verzekering voor den vastgestelden tijd laat loopen, niet doen gelden, daar hij een contract heeft aangegaan voor een bepaalden tijd, welke overeenkomst alleen door hem kan worden ontbonden. Zijn verplichting is: premie betaling. Komt hij deze verplichting niet na, dan is daarmee elk recht om uitkeering te eischen vervallen. De verplichting tot uitbetaling gaat immers pas in, na een uitdrukkelijk vastgestelden termijn en op voorwaarde, dat contractant zich aan de overeenkomst heeft gehouden. Toch zullen wij een moreel recht om iets van de gestorte gelden terug te ontvangen, niet ontkennen, want de afkoop, de tusschentijdsche beëindiging, kan gevolg van buitengewone omstandigheden zijn en evengoed voordeelig als onvoordeelig voor de maatschappij. Het bedrag van de gelden dat in het geval van „afkoop” kan worden terugbetaald hangt van den aard en de duur der verzekering af, doch is nooit meer dan $\frac{3}{4}$ der z. g. wiskundige reserve. Wat onder wiskundige reserve wordt verstaan zullen we zoo straks zien.

Uit de afhankelijkheid der premie van den rentevoet en uit de wijze van berekening volgt dat een hoogere rentevoet tot lagere premie moet leiden. Toch neemt men bij voorkeur een rentevoet van $3\frac{1}{2}\%$, hoogstens 4% , maar geen hoogere. Dit vindt zijne verklaring daarin, dat de maatschappij met hare beleggingen een rente moet maken, die de rente, welke zij, door middel van de premieberekening aan de verzekerden uitkeert, overtreft of daaraan minstens gelijkwaardig is, wil zij zich voor verlies behoeden. Een tafel, die geringe sterfte aanwijst, doet de verhooging,

die de netto-premie door den lageren rentevoet ondergaat, weder te niet.

Zoo men bij een hoogen rentevoet bleef volharden zou het verlies dus wel te keeren zijn, door gebruik te maken van een sterftetafel met veel sterfte, doch wij gelooven dat dit op den duur tot ongewenschte resultaten zou leiden.

De premie, die wij berekenden, is de z. g. netto-premie; ter onderscheiding van de bruto- of tariefpremie, waarmede de tarieven zijn samengesteld. Men verkrijgt de bruto-premie door op de netto-premie een opslag te leggen, welke opslag wordt aangewend voor de bestrijding van de onkosten, (provisie, keuringskosten) die het afsluiten eener post noodzakelijk met zich brengt. De gezamenlijke opslag op de netto-premiën geeft dus áán het bedrag, hetwelk voor afsluitkosten mag worden besteed. Tegen het opvoeren van dezen opslag waakt de concurrentie. Stelt deze dus de maximum grens der bruto-premie vast; de minimumgrens wordt door de sterftetafel aangegeven.

De drie factoren, sterftetafel, rentevoet, onkosten-opslag, die de grootte der bruto-premie bepalen, wijzen tevens de bronnen van winst of verlies aan. De sterftetafel immers kan een grootere of kleinere sterfte dan de werkelijke aangeven; kundig financieel beheer kan leiden tot groote rente-kweeking, hoewel rentederving even goed kan voorkomen; door zuinig beleid kan minder worden uitgegeven dan voor onkosten ontvangen wordt, al kunnen grootere uitgaven noodzakelijk blijken.

Het behoeft dus geen betoog, dat de rentabiliteit van het bedrijf sterk wordt beheerscht door de leiding, veel meer nog dan de soliditeit. Is zonder twijfel voor de laatste noodig dat de directie aan kundige en eerlijke handen is toevertrouwd, zij wordt toch in de eerste plaats bevestigd door de beginselen, door den grondslag en opzet en door de organisatie van het bedrijf. Welnu, het coöperatieve beginsel en de wiskundige grondslag zijn bij uitstek vaste waarborgen voor de soliditeit der Levensverzekering. Wetenschappelijk wordt de sterftetafel opgesteld; wetenschappelijk worden de inkomsten (premieberekening) bepaald; op wetenschappelijke wijze wordt de waarborg gegeven, dat steeds uitkeering kan geschieden door middel van de wiskundig berekende reserve. De reserve der Levensverzekering is van geheel ander karakter, dan die van eenige onderneming. Is zij daar meest willekeurig genomen, soms varieerend in grootte al naar den stand van de onderneming; hier is zij een steeds wisselend en telkenmale weder opnieuw berekend bedrag, dat op voorgeschreven wijze wordt belegd. De berekening geschiedt naar dezelfde tafels als waarnaar de premies zijn samengesteld en staat in innig verband met den koopprijs; de reserve is zelfs op ieder oogenblik volkomen gelijk aan den koopprijs op dat oogenblik. Is de koopsom — onverschillig op welke wijze — geheel voldaan op het tijdstip der reserve berekening, dan is de reserve daaraan gelijk; zijn er daarentegen nog premien te betalen, dan vindt men de reserve door den koopprijs op dat oogenblik te verminderen met de oogenblikkelijke waarde der premien, die dan nog verschuldigd zijn. Stellen wij den koopprijs op zeker oogenblik K en de waarde der nog te ontvangen premien Pr , dan is dus de reserve: $K - Pr$. Daar K een functie is van den leeftijd evenals Pr , zal men de reserve alleen kunnen uitrekenen voor dezelfde leeftijd. Wij zullen met behulp der voorbeelden uit Hoofdstuk II dit nader toelichten.

Voorbeeld I (zie voorb. I Hfst. II).

De reserve dezer verzekering bij leven gevraagd op 20 jaar? Volgens de defenitie van de reserve is deze gelijk aan den koopprijs op 20 jaar, zoodat het vraagstuk is teruggebracht tot een soortgelijk als voorbeeld I in Hoofdstuk II. De opgave luidt nu: Hoe groot is de koopsom van 20 jaar voor $f2000$ bij leven op 21 jaar? Het antwoord is: $2000 \times l_{21} : l_{20} \times 1$ gulden = de reserve op 20 jaar.

Voorbeeld II (Zie voorbeeld II, Hoofdstuk II).

De reserve gevraagd op 20 jaar? De koopprijs op 20 jaar is dezelfde als in voorbeeld I en dus zou de reserve ook dezelfde zijn, als alle premien betaald waren. Er is echter nog éénmaal premie betaling verschuldigd, zoodat de reserve is: $2000 \times l_{21} : l_{20}$ gulden — P gulden, als P = premie is.

Voorbeeld III (zie voorb. III, Hfst. II).

De reserve gevraagd, voor deze lijfrente, op 21 jaar? Voor deze lijfrente is weder een koopsom betaald vóór het jaar, waarin wij de reserve berekenen; dus is de reserve weder gelijk aan den koopsom welke bedraagt

$$2000 \times Sl_{19} : l_{21} \text{ gulden.}$$

Voorbeeld IV (zie voorb. IV, Hfst. II).

De reserve gevraagd, voor deze verzekering bij overlijden, op 21 jaar? De waarde van den koopprijs op 21 jaar is $2000 \times S d_{19} : S l_{21} = K$ en zou gelijk zijn aan de reserve, indien al de premies waren voldaan. Deze moeten echter levenslang worden gestort en vertegenwoordigen een contante waarde van $P \times S l_{21}$ gulden als $P =$ bedrag der premie is. De oogenblikkelijke waarde waarde op 21 jaar is:

$$P \times S l_{21} : l_{21} = P r \text{ gulden,}$$

zoodat de reserve bedraagt:

$$(2000 \times S d_{19} : S l_{21}) - P \times S l_{21} : l_{21} \text{ gulden} = K - P r \text{ gulden.}$$

$K - P r$ is de algemeene formule voor de reserve; voor $P r = 0$ of $r = 0$, want P is constant, is $K =$ de reserve. r noemt men de praenumerando rente d.i. de constante waarde van één gulden lijfrente, te betalen bij het begin van ieder jaar, hetgeen onmiddellijk wordt verduidelijkt door uitschrijving van $r = \frac{S l x}{l x}$, waardoor wij de

formule voor dadelijk ingaande lijfrente weder terugvinden. Daar K steeds grooter wordt en r steeds kleiner, naarmate de duur eener verzekering toeneemt, vermeerderd de reserve eener Levensverzekeringmaatschappij voortdurend. Een oude maatschappij zal dus bij hetzelfde bedrag aan verzekerd kapitaal een grootere reserve moeten bezitten dan een jongere. Natuurlijk kan de mogelijkheid zich voordoen, dat de reserve minder wordt, n.l. als het aantal uitkeeringen ver het aantal nieuwe contracten overtreft.

De hier gevolgde methode van reserveberekening is die met netto-premiën en volgens zeer velen de eenige juiste, terwijl weder anderen een tweede, de Zillmersche manier met reserve-premie verkiezen. De eerste methode leidt tot een grootere reserve als de tweede, terwijl de kleinste reserve met de bruto-premie-methode wordt verkregen. Stellen wij ons voor, dat wij de reserve berekenden met bruto-premiën, dan wordt van K een som afgetrokken, waarin alle toekomstige ontvangsten voor onkosten zijn opgesloten. Deze ontvangsten worden dus niet gereserveerd, maar uitgegeven zonder de zekerheid te hebben, dat zij werkelijk binnen komen. Men gaat uit van de veronderstelling, dat zij alle zullen toevloeien, waarmede deze methode vanzelf veroordeeld is. Bij de berekening met netto-premie is als uitgangspunt genomen, dat van al de veronderstelde ontvangsten niets terecht komt, zoodat hier het bedrag voor onkosten niet wordt besteed. De groote waarschijnlijkheid is echter, dat een deel der inkomsten wel zal toevloeien, welke overweging tot de aannahme der reserve-premie heeft geleid. Geheel zonder een bedenkelijke kant lijkt ons de reserve-premie methode niet. Immers de opslag welke op de netto premie wordt gezet is en moet steeds willekeurig zijn. Toch — wij zullen ons niet verder in deze nog onuitgevochten kwestie verdiepen, maar dit hoofdstuk eindigen om met een volgend hoofdstuk deze verhandeling te besluiten.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

Ter overname aangeboden:
een nieuw, compleet LAGA-PAK,
met Schoenen en Muts, voor f 5,—
en een Teekenplank met haak, groot formaat, voor
 f 3,50. Te bevragen KOORNMARKT 101.

DELFTSCHE MANÈGE.

Ondergeteekende bericht, dat vanaf 15 dezer eenige zijner PAARDEN gestald zullen worden

ALEXANDERVELD N°. 44,
DEN HAAG,

en aldaar voor wandelritten zijn te bespreken.

Aanbevelend, HIEMSTRA.

G. J. M. VAN HOEK,

Magazijn van PIANO'S en ORGELS,
OUDE DELFT 29.

Alléén-vertegenwoordiger voor STEINWEG PIANO'S.

HUUR PIANO'S van af f 4,— per maand.

Stemmen - Repareeren - Inruilen - Transporteeren
— Taxeeren. —

Gediplomeerd door de Maatschappij tot bevordering der Toonkunst.

GAAT HEEN

en verzekert U bij de

NATIONALE ALGEMEENE
LEVENSVERZEKERING-MAATSCHAPPIJ

's-Gravenhage: Jan van Nassaustraat 1.

Bijkantoren: Antwerpen, Rotterdam, Groningen.

VRAAGT TARIEVEN.

TE KOOP GEVRAAGD: STUD. WEEKBLAD.

1903—1904, 1904—1905, los of gebonden.

Adres Bureau van dit Blad.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

Boekhandel J. WALTMAN Jr.

BINNENWATERSLOOT 33.

Losse nummers verkrijgbaar van:

DE COURANT (alleen Maandagochtendnummer)	5 cent.
DE PRINS	6 "
DE WERELDKRONIEK	10 "
DE WEEK	15 "
HET LEVEN	10 "
DIE WOCHÉ	20 "
SPORTKRONIEK.	10 "
SPORTBLAD	10 "
REVUE DER SPORTEN	25 "
DE WARE JACOB	10 "
HOLLAND EXPRESS	12 1/2 "
BUITEN	15 "
DE AUTO	10 "

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD van 19 MEI 1909. No. 29.

Onderlinge Lawn-Tennis-wedstrijden.

Vorige week hield de D. S. L. C. haar eerste onderlinge wedstrijden die, naar zij hoopt, er toe hebben bijgedragen dat velen, die tot dusverre achterbleven, opgewekt zullen worden deze tak van sport, die eerst sedert kort hier in Delft beoefend kon worden, door hunne deelname te bevorderen.

De wedstrijden die volgens aankondiging 2 à 3 dagen in beslag zouden nemen, hebben iets langer geduurd, en mochten zich slechts in een matig bezoek van belangstellenden verheugen. Dit was te betreuren, want er werden zeer goede partijen gespeeld; vooral bij de singles vielen eenige zeer spannende sets te bewonderen. Het weer liet wel iets te wenschen over; gelukkig regende het niet, maar een stevige wind, vooral de laatste dagen, maakte het spel volstrekt niet aangenamer. De goede banen echter bewerkten dat de mededingende spelers met plezier de be- raamde partijen afspeelden, zoodat zeer zeker deze wedstrijden een succes genoemd mogen worden.

Hieronder volgen de gedetailleerde uitslagen:

Open Heer Singles.

	1e ronde	2e ronde	3e ronde	Halve Beslissing.	Beslissing.
1. bye	2	2			
2. de Brey					
3. bye	4	7-5, 6-4			
4. L. V. Schalkwijk					
5. bye	6	6	6-2, 6-1		
6. C. Vrins					
7. bye	8	6-1, 6-0			
8. K. E. Schalkwijk					
9. Boers	10			6-3, 13-11	
10. Schrikker					
11. bye	12	6-4, 6-3			
12. O'breen					
13. bye	14	14	6-1, 6-4		
14. Kluyver					
15. des Tombes	16	6-1, 6-1			
16. G. A. v. d. Bergh					
17. J. Wijsman	18	18			Winnaar C. Vrins. 6-3, 7-5.
18. Th. Roqué					
19. bye	20	6-4, 6-2			
20. Langhout					
21. bye	22	24	6-2, 6-1		
22. Schimmelpenninck					
23. bye	24	6-2, 4-6, 6-0		18	
24. Sweys					
25. bye	26	28		18	
26. Andréé Wiltens					
27. bye	28	6-4, 6-3			
28. A. van Rossem					
29. bye	30	30	7-5, 7-5		
30. W. van den Bergh					
		w. o.			

Open Heeren Doubles.

	1e ronde	2e ronde	Beslissing.
1. v. d. Bergh—des Tombe.	1		
2. Schimmelpenninck—L. V. Schalkwijk.	8-6, 7-5	3	
3. Roqué—v. Dusseldorp.	3	6-4, 6-3	
4. K. E. Schalkwijk—Schrikker.	6-3, 6-3		Winnaars Vrins en de Brey, 6-2, 6-4
5. Sweys—Langhout.	6		
6. O'Breen—Wijsman.	6-3, 6-3	7	
7. de Brey—Vrins.	7	12-10, 6-1	
8. Kluyver—v. Rossem.	3-6, 7-5, 6-3		

Handicap Heeren Singles.

	1e ronde	2e ronde	3e ronde	Halve Beslissing	Beslissing.
1. C. Heyning $-\frac{2}{6}$	1				
2. bye		3			
3. Schrikker scratch	3	6-3, 6-1			
4. bye			5		
5. Sweys $+\frac{3}{6}$	5		8-6, 7-5		
6. bye		5			
7. K. E. Schalkwijk $+\frac{3}{6}$	7	6-3, 6-2			
8. bye				9	
9. Roqué $-\frac{30\frac{1}{6}}$	9			6-4, 6-2	
10. bye		9			
11. A. v. Rossem $-\frac{1}{6}$	11	7-5, 6-4			
12. bye			9		
13. J. Wijsman $-\frac{15\frac{1}{6}}$	13		2-6, 6-4, 6-4		
14. Langhout $+\frac{1}{6}$	6-4, 6-1	13			
15. C. Vrins $-\frac{30\frac{1}{6}}$	15	6-3, 7-5			
16. W. v. d. Bergh $-\frac{5}{6}$	6-3, 6-4				
17. Schimmelpenninck $+\frac{1}{6}$	18				
18. Kluyver $-\frac{15\frac{5}{6}}$	6-2, 6-3	18			
19. bye		8-6, 6-1			
20. O'Brien $-\frac{15}{6}$	20		18		
21. bye			6-2, 7-5		
22. L. V. Schalkwijk $-\frac{15}{6}$	22	23			
23. de Brey $-\frac{15}{6}$	23	6-2, 6-2			
24. bye				18	
25. Andrée Wiltens $-\frac{1}{6}$	25			6-2, 4-6, 6-2	
26. bye		27			
27. v. Dusseldorp $-\frac{5}{6}$	27	6-4, 6-3			
28. bye			27		
29. Müllemeister $+\frac{15}{6}$	29		6-4, 6-4		
30. bye		29			
31. Des Tombe $-\frac{1}{6}$	31	6-2, 6-4			
32. bye					

Winnaar:
A. J. Kluyver,
3-6, 6-0, 6-0

Oranjefeest te Rotterdam.

't Is in Pschor eivol van moegekeken menschen in „Oranje-boven"-stemming, voldaan over de schitterende verlichting van stad en rivier. En telkens stroomt het nog naar binnen; verhitte koppen zie je, waarover viezige zakdoeken gehaald worden, jongens en meisjes, ongegeneerd de armen stevig om elkaar heen, in dol uitgelaten pret, blij na het vermoeiende maar zalige hossen een oogenblik te kunnen uitblazen.

Achter het loketje bij den ingang strijkt een sluikharig ventje voldaan telkens de 49 cent entree in een geldbakje, een sigaar met zwaar verguld bandje stijf in den linker mondhoek. „Kan u nie passe? 't Spait me, dris gain losse cent meer". „Wat 'n bezope getal, naigen 'n veertig" grinnikt een vette, glimmende slagervrouw, twee kwartjes op het geribde koperplaatje leggend en de handbeweging van laat-maar-zoo makend. „Vanwaige de plaseleke belasting" legt met innemende gelaatsuitdrukking de portier uit aan wie het maar hooren wil.

Door de zaal hangen veel guirlandes, erg oranjeachtig met felkleurige gloeilampjes, die niet genoeg uitkomen in de helle gasverlichting. Achterin, geflankeerd door een buste van onze Koningin en Haren Gemaal op bepaald zeer jeugdigen leeftijd, beide in een zee van licht, zit een orkest. Goedige Duitsch ronde gezichten, die glimlachend neerkijken op het rumoerig publiek om dan plotseling het instrument op te nemen en met opgewektheid als bij een première een fantasie Walzertraum of Dollarprinzessin door de zaal te doen daveren. Beneden zingt alles wat nog stem heeft mee:

Wai danse ringel rangel raie om en om
Dat doene Hans en Grietje hailemaal nie dom.

God wat valsche veelstemmigheit. En toch mooi, want je ziet niet dikwijls veel blijde gezichten.

Serpentines vliegen met kleine sissgeluidjes over de hoofden; confetti dwarrelt rond, vormt veelkleurige cirkeltjes in je bier, dat er even lekker om smaakt, want wie denkt er aan het viezige joodje, dat je aan den ingang voor enkele centen die duivelsuitvinding heeft aangesmeerd.

'n Paar snoeperige meisjes, echt vreugde-dronken, gooien al maar dikke vastgedrukte serpentine kluwens naar 'n alleen zittend heertje, echt braaf-hendrikje, dat heel verlegen doet en liefst weg zou gaan als hij durfde. Dolle uitgelatenheid van de meisjes, blij hun plaagzucht te kunnen bevredigen.

Plotseling zet het orkest een Wilhelmus in. Overal geschuifel van stoelen door 't opstaan. 'n Jongmensch alleen blijft zitten; wordt direct aangeklampt. Gekibbel in 't Fransch. Woorden als „politesse", „l' hospitalité de la Hollande" komen van dien kant. De vreemdeling verrijst, voelt zich niet meer thuis.

Stoelvast zijn velen al niet meer. Een heerlijke wals prikkelt danslustigen. 'n Kantoorklerkje, mooie regenjas, kraag op, pet schuin op 't geplakte haar, schuift met kleine danswiegingen toe op een grappig jodenmeisje, schuin op een stoel gezeten tusschen twee type jodenjongens, die haar juist met veel handbeweeg ghetto-gijntjes vertellen. 't Meisje wordt opgeligt en 't klerkje draait met haar rond, tollend tusschen stoelen en tafeltjes door. De jodenjongens loenzen haar achterna met kleine oogjes achter de lorgnetten, vinden 't niets aardig en verwenschen 't levenslustige bediendetje.

„Die Wacht am Rhein" op verzoek als extra; kleine tegenbeleefdheid. Alles staat op. Een steeds langer wordende slier springende jeugd slingert zich door de zaal. Dan komt de eigenaar aangerend; 'n handbeweging en de muziek zwijgt midden in 't lied. Er staat te veel glaswerk op het spel en zoek de schuldigen maar eens in die bende.

'n Troepje Belgische Duitschers „aus Ost Preusen" drinken op de gezondheid „des nächsten Prinzen", pogen daarna een sympathie-telegram in dien geest aan de Koningin samen te stellen.

't Wordt ze afgeraden door een paar jongelui: „Es kommen ja noch so viele".

In eens lawaai bij den ingang. Een klein mannetje zonder hoed komt binnenstuiven, springt potsierlijk op een tafeltje. „Hier ben ik" gilt-ie uit alle macht. Algemeene goedkeuring, gegichel, hoerageroep. Ieder doet of hij hem kent. 't Mijnheertje knoopt z'n jasje dicht over zijn witte vest en begint te brullen: „Ellek jaar 'n prinsie . . .". Groot succes. Alles brult mee, glunderend. „Dat was een mop". 'n Man, reusachtig wittebrood onder den arm, zegt aan iedereen dat hij een vrouw zoekt en wordt aan allerlei

meisjes voorgesteld, die hem echter „te vaal op laiftaid” vinden.

't Loopt tegen tweeën: het sluitingsuur. Telkens verdwijnen zingende troepjes; bij den uitgang nog even 'n Patertje-langs-de-kant, meisjes wat schuchter, 't kopje in blos afgewend als een jongen haar kiest en een ferm zoen geeft. 't Kantoorklerkje heeft vooral veel succès, voelt zich Don Juan.

Kellners, doodaf van 't sjouwen den heelen avond, toch goed gehumeurd door de vele fooien, beginnen de stoelen om de leege tafeltjes in elkaar te zetten. Alleen 't troepje Belgische Duitschers zit er nog met 'n paar jongelui. 'n Twistgesprek. „Holland kann nichts ohne das grosze Hinterland”, schreeuwt triomphantelijk één der vreemden. „Das Vorland kann ja Deutschland aushungeren, wenn es wollte”, klinkt er voldaan tegen in. 't Is gemoedelijke ruzie vol vaderlandsliefde van beide kanten. 'n Schreeuwelelijk merkt op in verward pogen tot Duitsch spreken, dat hier moet worden toegegeven „Holland über alles”, want dat de vreemdelingen onze gasten zijn. Een der Duitschers grinnekt hem met een leeg glas zwaaiend tegen: „Ich merke ja nichts davon”, waarop de lawaaimaker dadelijk royaal 'n rondje vergeeft. Allerlei vorsten worden beklonken. Algemeene verbroedering.

„We moeten sluiten, heeren!”

't Laatste geld verdwijnt in de vestjeszak van een kellner. 't Gezelschap stommelt naar de deur, drukt eerst nog even den gérand de hand. „Es war schön, wir kommen nächstes Jahr zurück”.

't Strijkje drinkt nog wat voor 't buffet, schuift dan, instrumenten onder den arm, vermoeid naar hun hotel.

Nog wordt hier en daar wat opgeruimd. 'n Kellner loopt trots rond met een gevonden Oranjemutsje op het hoofd. Alleen de luchtmengers gonzen onvermoeid rond, wat beweging brengend in de guirlandes, waarvan lange serpentine draden afhangen.

Ook dit houdt op. 't Licht wordt uitgedraaid. Met zwaar metaalgeluid wordt een afsluitstang voor de deur geschoven.

Dan is alles stil.

Bb.

Ik zie, ik zie, wat jij niet ziet!

Ik word grimmig aangevallen door B. en S. Th.!

Ik verdedig me.

Verschijnt S. Th. in zijn eentje, pruilend op het tooneel; verwijt me, dat ik boos geworden ben; geeft me in veel gelijk; verwijt zichzelf vitterigheid en vraagt me of ik hem nu met rust laten wil.

Ik wil dien wensch eerbiedigen, al moet ik de gelijkheid, die S. Th. mij opdringen wil hem nog eens ter overdenking (in zichzelf!) onder de oogen brengen:

verborgen kracht = niet aanwezige kracht,

dus:

verborgen ≡ niet aanwezig.

Heeft S. Th. wel eens gespeeld: „Ik zie, ik zie, wat jij niet ziet?”

't Is er, maar jij ziet het niet!

Ik wil zelfs berouw hebben van mijn „boos worden!” maar het was toch menscheijk en zelfs vrees ik, dat als ik weer geslagen word, ik weer boos terug zal slaan, al moet het dan ook weer ten koste van berouw aan 't end.

T.

Technische Hoogeschool.

De heer Mr. J. H. Valckenier Kips, door H. M. de Koningin bij besluit van 6 Maart 1909, No. 23, benoemd tot hoogleeraar in het Staatsrecht, het administratief recht en het handelsrecht aan de Technische Hoogeschool, zal op Maandag 24 Mei, des namiddags te 3 uur, in de groote zaal van Stads Doelen, zijn ambt aanvaarden met het houden eener redevoering, ter bijwoning waarvan alle belangstellenden worden uitgenoodigd.

Na afloop van de redevoering zal door den hoogleeraar receptie worden gehouden in den foyer.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

D. S. C.

Candidaatstelling door den Senaat voor Reunie-Commissie 1906:

Permanent, { J. H. Croockewit.
A. M. Harthoorn.

Reserve, { H. J. F. Smit.
B. Ledeboer.

—o—

GEZELSCHAP „LEEGHWATER”.

Candidaten gesteld door het aftredend Bestuur:

voor Bestuur 1909—'10, H. J. Kessler, President.
J. B. Kruymel, 1e Secretaris.
J. W. G. Pels Rijcken, Penningm.
S. G. Timmers Verhoeven, 2e Secr.
H. P. Hijmans v. Anrooy, Comm.

voor Comm. tot Red. v. h. Jaarboekje,
H. J. van Aalderen, President.
A. J. Prins Visser, Secretaris.
J. W. G. Pels Rijcken, Penningm.

voor Verificateurs,
E. H. Boissevain.
F. A. Begemann.
F. J. M. Goslings.

—o—

ELECTROTECHNISCHE VEREENIGING.

Het Bestuur is thans als volgt samengesteld:

C. J. Neiszen, President.
D. T. Wiersum, Secretaris.
P. J. Schrikker, Penningmeester.
L. v. Romunde, Vice-President.
M. S. H. Trooster, Vice-Secretaris.

De Secretaris,
D. T. WIERSUM.

—o—

ROTTERDAMSCH KUNSTKRING.

Tentoonstelling van Schilderijen en Teekeningen van Emile Bernard te Parijs en Voorwerpen van Kunstnijverheid van Mevrouw Borghild Arnesen te Parijs.

Geopend van 16 Mei tot en met 8 Juni 1909, dagelijks van 10—5 uur.

AGENDA.

DEN HAAG.

Zondag 30 Mei. Kurhaus: Cabaretvoorstellingen 2 en 8 uur.
Maandag 31 Mei. „ „ „ 2 „ 8 „
Dinsdag 1 Juni. „ Concert van het Philharmonisch Orkest onder leiding van dr. E. Kunwald; 8 uur.

ROTTERDAM.

Donderdag 20 Mei. Groote Schouw. Rott. Tooneelgez.:
Inkwartiering; 8 uur.
Tivoli-Schouw. Wiener Lustspiel Ensemble Parisiana;
8 uur.
Vrijdag 21 Mei. Groote Schouw. Rott. Tooneelgez.:
Moraal; 8 uur.

TECHNISCHE BOEKHANDEL - J. WALTMAN JR.

Afdeeling BOEKHANDEL ————— Binnenwatersloot 33:

LEVERING VAN WERKEN OP TECHNISCH EN LETTERKUNDIG GEBIED
ABONNEMENTEN OP TIJDSCHRIFTEN EN COURANTEN. PLAATSEN VAN
ADVERTENTIËN IN ALLE COURANTEN. INBINDEN VAN BOEKEN EN
OMLIJSTEN VAN DIPLOMA'S EN PLATEN. ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

Afd. SCHRIJF- en TEEKENBEHOEFTE, Binnenwatersloot 33:

PASSERDOOZEN, REKENLINIALEN, DRIEHOEKEN, TEEKENHAKEN, -BOR-
DEN, -SCHRAGEN, -KOKERS, -PORTEFEUILLES, -INKTEN, -PAPIEREN,
MILLIMETERPAPIER, KALKEERPAPIER, KALKEERLINNEN, GUMMI, PU-
NAISEN, O.-I. INKT, VERVEN IN TUBEN EN STUKJES, VERFSCHOTELS,
MAATSTOKKEN, DECIMETERS, SCHETSBOEKEN, TEEKENPOTLOODEN,
DICTAATCAHIERS, COLLEGETASSCHEN, NOTITIEBOEKJES, BLOC NOTES,
MEMORANDUMS, POSTPAPIER IN PAKJES EN IN DOOZEN, ENVELOPPEN,
PENNEN, INKT, PENHOUDERS, POTLOODEN, COPIEBOEKEN, BRIEVEN-
ORDERERS, NOTULENBOEKEN, VLOEICARTON, VLOEIMAPPEN. ❖ ❖

OP AANVRAAG VOOR H.H. STUDENTEN STEEDS VERKRIJGBAAR UIT-
TREKSELS UIT HET ROOSTER DER T.H.S. EN ETIKETTEN VOOR DICTATEN.

Afdeeling DRUKKERIJ ————— Vlamingstraat 34:

BOEK- EN STEENDRUKWERK, AUTOGRAFIËN ENZ. ❖ ❖ ❖ ❖
VISITEKAARTJES, BRIEVENHOOFDEN, KWITANTIËN, CONVOCATIEBIL-
JETTEN EN -KAARTEN, CONTRIBUTIEKAARTEN, DIPLOMA'S, WETTEN
EN REGLEMENTEN, DISSERTATIËN EN STELLINGEN, PROGRAMMA'S,
INVITATIEKAARTEN, MENU'S, BALBOEKJES. — VOOR DRUKWERK VAN
VEREENIGINGEN ZIJN TAL VAN VIGNETTEN BESCHIKBAAR. ❖ ❖

BESTELLINGEN IN RIJSWIJK EN DEN HAAG EN OVERIGE OMLIGGENDE GEMEENTEN WORDEN DAGELIJKS
VRACHTVRIJ UITGEVOERD. BESTELLINGEN EN SCHRIFTELIJKE BOODSCHAPPEN KUNNEN AAN DE LOOPERS,
DOOR HUN UNIFORM-KLEEDING KENBAAR, STEEDS WORDEN MEEGEGEVEN. ❖ ❖ ❖ ❖ ❖